گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۰۶۹۶۴
سه شنبه ۲۹ آبان ۱۴۰۳ ۹:۲۳

اعتراف به کمبود برق

کسری۲۰ هزار مگاواتی برق کشور &#۴۷; چینی‌ها در حوزه پنل‌های خورشیدی نقش اول را دارند

پس از دفع سرمایه از حوزه انرژی، اکنون رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت از کمبود ۲۰ هزار مگاواتی برق خبر داده است. حال دولت بعد از مواجهه با چنین بحرانی باز هم به تنها شریک خود یعنی چین روی آورده است.

به گزارش گروه صنعت و تجارت گزارش خبر_انرژی، با توقف مازوت‌سوزی در کشور و کاهش ذخایر نیروگاه‌ها، کشور در فصل پاییز با خاموشی‌های برنامه‌ریزی‌شده مواجه شده است. این خاموشی‌ها که به دلیل کمبود گاز، گازوئیل و مازوت رخ داده، از بحران همزمان کمبود برق و گاز پرده برمی‌دارد.

مسئولان در چندین سال گذشته، به سبب بی‌توجهی به زیرساخت‌های نفتی و گازی، بحران کمبود گاز و پیرو آن، بحران کمبود برق را به وجود آوردند. چراکه در حال حاضر، بیش از ۹۰ درصد برق کشور را نیروگاه‌های حرارتی تامین می‌کنند و وقتی کشور با بحران گاز روبه‌روست، کمبود برق هم اتفاقی دور از ذهن نیست.

الیاس حضرتی، رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت، در مراسم رونمایی از سند راهبردی فرهنگ‌سازی مالیاتی گفت: در کشور ۲۰ هزار مگاوات کسری برق وجود دارد و پروژه تامین ۳۰ هزار مگاوات برق با سرمایه‌گذاری خارجی آغاز شده و قرار بر این است که ظرف یک سال و نیم آینده تکمیل شود.

به گفته او، این سرمایه‌گذاری در بخش پنل‌های خورشیدی و در انرژی‌های تجدیدپذیر است. در این زمینه از سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی دعوت شده و چینی‌ها در حوزه پنل‌های خورشیدی نقش اول را دارند.

اعتراف به کمبود ۲۰ هزار مگاواتی برق

نکته اولی که در این اظهارات به چشم می‌خورد، اعتراف به کمبود ۲۰ هزارمگاواتی برق است. این در حالی است که پیش‌تر رقم ناترازی ۱۸هزار مگاوات عنوان می‌شد، اما در حال حاضر، رقم ۲۰ هزار مگاوات به‌صراحت اعلام می‌شود و مسئولان سرانجام از رقم واقعی کمبود برق پرده برداشته‌اند.

نکته جالب توجه دیگر این است که کشور به منظور مواجهه با مشکل کمبود گاز، بالاخره به راهکار جبران ناترازی از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر روی آورده است. البته اگر فکری به حال کمبود گاز نشود، کشور دچار بحران‌های متعددی خواهد شد و به این سادگی نمی‌توان از نیروگاه‌های حرارتی به نیروگاه‌های تجدیدپذیر گذر کرد.

باز هم چین

پیش‌تر آرش نجفی، رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران، در نشست خبری کمیسیون انرژی اتاق ایران و انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران در مهرماه سال جاری، خاطرنشان کرده بود که در شرایط کنونی، سرمایه‌گذاران حاضر به واردات منابع و تجهیزات و احداث نیروگاه تجدیدپذیر هستند، به شرط اینکه موانع این حوزه از میان برداشته شود.

او متذکر شده بود تجدیدپذیرها قادر به افزایش سالانه حدود ۶ هزار مگاوات هستند و نیروگاه‌های حرارتی این ظرفیت را ندارند. دولت برای تسهیل موانع برق تجدیدپذیر باید فوراً دست‌به‌کار شود و اگر از سرمایه‌گذاران این حوزه حمایت نشود، آسیب کمبود برق از محل کمبود گاز مشخص خواهد شد.

جالب است که این تذکر او مبنی بر کمبود برق، بیش از پیش به چشم می‌آید و به دلیل کمبود گاز، کشور با خاموشی‌های برنامه‌ریزی‌شده مواجه است. اما گویا بالاخره دولت از طرح متنوع‌سازی سبد انرژی و افزایش سهم نیروگاه‌های تجدیدپذیر، آن هم با ورود سرمایه‌گذاری خارجی، حمایت کرده است.

اما باید گفت این سرمایه‌گذاری از سوی چین انجام خواهد شد و روابط چین و ایران آن‌قدرها هم دور از ذهن نیست. نجفی در همان نشست در پاسخ به پرسش یکی از خبرنگاران گفته بود سرمایه‌گذاران مورد نظر، چینی هستند که حالا مسئولان دولت هم این موضوع را تایید می‌کنند.

هدف احداث پنج هزار مگاوات در بازه زمانی کوتاه!

شایسته ذکر است علیرضا پرنده مطلق، معاون فنی و مهندسی ساتبا، در نمایشگاه صنعت برق گفته بود در جریان سفر اخیر عباس علی‌آبادی وزیر نیروی دولت چهاردهم به چین، با چند شرکت بزرگ چینی در حوزه نیروگاهی تجدیدپذیر توافقاتی صورت گرفته و تفاهم‌نامه‌ای امضا شده تا مقدمات اولیه سرمایه‌گذاری چینی‌ها و مشارکت آنان در تامین منابع مالی و ساخت نیروگاه‌های تجدیدپذیر ایران فراهم شود.

به گفته او، امضای قرارداد ساخت نیروگاه ۱۰۰ مگاواتی بادی از سوی مپنا با همکاری یکی از شرکت‌های چینی و نیز امضای تفاهم‌نامه ساتبا با یک شرکت چینی برای همکاری مشترک در بخش خدمات انرژی‌های تجدیدپذیر با هدف احداث پنج هزار مگاوات در بازه زمانی کوتاه، از دستاوردهای سفر

وزیر نیرو به چین بوده است.

در این زمینه باید گفت همچنان راه ورود سرمایه‌گذاران خارجی به دلیل تحریم‌های بین‌المللی تسهیل نشده است و همچنان برای سرمایه‌گذاران خارجی، ریسک زیادی برای ورود به ایران وجود دارد. چین تا حدی از این قاعده مستثنی است و با وجود افزایش تحریم‌ها علیه ایران، همچنان به روابط خود با ایران ادامه داده است. البته این روابط هم ابدی نیست و ممکن است سیاست‌های چین نیز تغییر کند.

برای تجهیز نیروگاه‌های خورشیدی به سرمایه فراوانی نیاز است. با اینکه برق نیروگاه‌های تجدیدپذیر زودتر وارد مدار می‌شود اما پنل، اینورتر و تجهیزات دیگر مورد نیاز این نوع انرژی‌ها گران‌تر از نیروگاه‌های حرارتی موجود است.

حال به نظر می‌رسد مسئولان بدون توجه به زیرساخت‌های گازی موجود، به انرژی‌های تجدیدپذیر روی آورده‌اند که گران‌تر از سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های فعلی است. این اقدام شاید به خودی خود اقدامی مطلوبی باشد اما حداقل بیش از یک تا دو سال زمان می‌برد تا برق حاصل از تجدیدپذیرها وارد مدار شود.

باید دید اگر تحریم‌ها علیه ایران افزایش پیدا کند، چین همچنان حاضر به سرمایه‌گذاری در صنعت برق ایران خواهد بود؟